

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Hószig Kft.

Strona pozwana: Alstom Power Thermal Services

Sentencja

Artykuł 23 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że klauzula prorogacyjna, taka jak sporna w postępowaniu głównym, która, po pierwsze, jest zawarta w warunkach ogólnych dostaw podmiotu zamawiającego, wymienionych w dokumentach stwierdzających fakt zawarcia umów przez strony oraz przekazanych na etapie zawierania umów, i która, po drugie, wskazuje jako sąd właściwy sądy miasta państwa członkowskiego, spełnia wymogi sformułowane w przywołanym przepisie dotyczące wyrażenia przez strony zgody na obowiązywanie rzeczonej klauzuli prorogacyjnej oraz wymogi dotyczące precyzyjności jej treści.

⁽¹⁾ Dz.U. C 245 z 27.7.2015.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 lipca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag – Niderlandy) – Brite Strike Technologies Inc./ Brite Strike Technologies SA

(Sprawa C-230/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuł 22 pkt 4 — Jurysdykcja w sporach z zakresu własności intelektualnej — Artykuł 71 — Konwencje zawarte przez państwa członkowskie w sprawach szczególnych — Konwencja państw Beneluksu w sprawie własności intelektualnej — Jurysdykcja w sporach dotyczących znaków towarowych i wzorów Beneluksu — Artykuł 350 TFUE]

(2016/C 335/28)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Den Haag

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Brite Strike Technologies Inc.

Strona pozwana: Brite Strike Technologies SA

Sentencja

Artykuł 71 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, rozpatrywany w świetle art. 350 TFUE, nie stoi na przeszkodzie temu, aby przepis jurysdykcyjny odnoszący się do sporów dotyczących znaków towarowych i wzorów Beneluksu – zawarty w art. 4.6 konwencji państw Beneluksu w sprawie własności intelektualnej (znaki towarowe i wzory) z dnia 25 lutego 2005 r., podpisanej w Hadze przez Królestwo Belgii, Wielkie Księstwo Luksemburga i Królestwo Niderlandów – był stosowany do tych sporów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 254 z 3.8.2015.